

tuální veřejné dění. Žáci podle učitelů zpravidla dokážou vysvětlit základní principy zákonů, společenských norem a chodu veřejných institucí. Jen necelé desetině učitelů občanského vzdělávání na SŠ se však dařilo propojení teorie občanského vzdělávání s praxí občanského života.

Z výpovědí učitelů dále vyplývá, že více než sedmi desetinám učitelů občanského vzdělávání se naopak nedaří ve výuce žáky SŠ dostatečně motivovat, podpořit jejich samostatnost a vést je k sebehodnocení, zapojit je do aktivit a úvah, vzbudit zájem o politické dění, odstranit přetrvávající předsudky a netoleranci, prohloubit pocit občanské odpovědnosti žáků či v některých případech změnit jejich asociální chování a postoje.

Téměř pětina učitelů občanského vzdělávání na SŠ si stěžovala, že má problém získávat pro svou práci více odborných materiálů, chyběla jim také dostatečná časová dotace na výuku a čas na tvorbu vlastních materiálů. Pro semináře k občanskému vzdělávání by preferovali možnost práce s menšími skupinami žáků. Více než desetina učitelů občanského vzdělávání v SŠ nedokázala zařadit do výuky projekty, exkurze a zážitkové vzdělávání. Obdobně jako v základních školách je možno konstatovat, že další rozvoj občanského vzdělávání v SŠ bude závislý na adekvátní podpoře, minimálně formou metodických a učebních materiálů a DVPP. Dalším důležitým aspektem je ale změna postojů ředitelů středních škol směrem k důležitosti občanského vzdělávání.

## 4.8

### Zájem středních škol o různé formy podpory rozvoje kvality občanského vzdělávání

Polovina středních škol měla k dispozici dostatečné finanční prostředky na rozvíjení kvality občanského vzdělávání a ostatní SŠ omezoval dle názoru ředitelů jejich nedostatek. Více než čtvrtina ředitelů SŠ by zřídila funkci koordinátora občanského vzdělávání, ovšem pouze pokud by byla finančně zabezpečena a časově dotována snížením počtu hodin přímé pedagogické činnosti. Více než čtyři pětiny středních škol by využily podporu občanského vzdělávání ve formě výukových materiálů, učebnic a učebních pomůcek a 70 % SŠ pak formou metodických materiálů. Další vzdělávání pedagogických pracovníků zaměřené na občanské vzdělávání by uvítala necelá polovina a spolupráci se státními a samosprávnými orgány více než dvě pětiny SŠ.

Graf 41

Volba druhu podpory OV, který by ředitelé SŠ nejlépe využili – podíl škol (v %)

